

กรรเทพฯ เดลิ เมล

ออก ราย วัน เป็น ภาษา ไทย แล อังกฤษ

ปีที่ ๘ ฉบับที่ ๒๒๐๐

กรรเทพฯ วัน พฤหัสบดี ที่ ๓๑ พฤษภาคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๐

ราคาฉบับละ ๑๐

น้ำหอม มา ใหม่

ขวดเล็ก ๑. บาท ๕๐ สตางค์

ขวดใหญ่ ๓ บาท

มีจำหน่ายที่ห้างขายยาวิเศษศิริเภสัชกร อยู่ ปากคลองช่องกบแมกซ์ แลที่ ห้างขาย ยา ตราจตุรลัก พระยาภิรมย์ อีกแห่งหนึ่ง

ยาน้ำย้อมผมอย่างวิเศษ

ชื่อ เก. โอ. คราเลอ

ยาน้ำย้อมผม อย่างวิเศษซึ่ง ข้าพเจ้า ได้สั่งมา ครั้งนี้ เป็นยาที่ ท่านอาจารย์แพทย์ ในโรงเรียนมหาวิทยาลัย ชั้นสูง ของประเทศ ยี่สิบ ได้คิด ประกอบ ขึ้นแล้ว ได้ ทดลอง มา ได้ ๑๐ ปีเศษ จึง ได้ รับ รับ รับ ยานี้ ลงมา ประ กอบ ไป ด้วย ของ ที่ บริสุทธิ์ ไม่ทำอันตราย แก่ผม หรือ ผิวหนัง ได้ เลย ไม่เหมือน กับ ยาน้ำย้อมผม ที่ เคย มี ขาย มา แล้ว ที่อื่น เพราะ ยาน้ำย้อมผม ที่เคย มี มา แล้ว บางคน ใช้ ได้ ทำอันตราย แก่ผม ก็มี หรือ ทำอันตราย แก่ผิวหนัง ก็มี เพราะ ยาเหล่านั้น มักผสม หรือ เจือ ด้วย ของ ร้อน บางที เจือ กรด หรือ เจือ สิ่ง ของ ที่ ให้ โทษ แก่ ผู้ ที่ ใช้ ในประเทศ ยี่สิบ ใคร ๆ ก็ นิยม และ ทา ใช้ ยานี้ กัน หมก และ ใช้ ก็ ง่าย ข้าพ เจ้า เป็น ผู้ สั่ง ได้ ทดลอง คราว ๆ อย่าง ละ เยอะ เห็น ว่า ดีจริง จึง ได้ สั่ง เร้ามา ไว้ ขาย แล ให้ ชื่อ ว่า ยาน้ำ เก. โอ. คราเลอ

ห้าง เอส. เอ. บี.

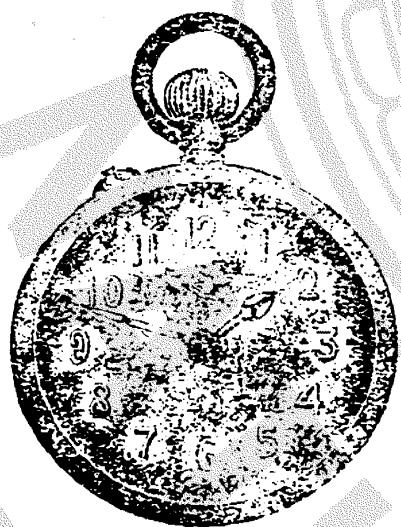
ทุกเช้ามาเวลานี้เอง

นาฬิกาข้อมือ นำเม็ดเครื่องกระเบื้อง

(รับประกันปี) นำบัตรและเริ่มลงยา

ราคาเรือนละ ๑ บาท ๕๐ สตางค์ ราคา

ถูกที่เดียวหาพิณนี้ งานละเอียดเครื่องดีมาก

เหล่าบรรดา ข้าราชการ เกอ

นำบัตร ๑-๒๖๖ พักใจคง

กตัญญูเมือง โกลนิก ประเทศ ฝรั่งเศส

โดย บริษัท ยูนิคโค โกลนิก ไปประเทศกานนี เมือง โกลนิก

มัททอนน์ แกร่งเย

ถนนราชวงศ์ แขวงเดิมต์ บ้านเดี่ยว

๑, ๒๒, ๑, ๒๒, ๑, ๒๒

บริษัท ดียอน เภสัชภัณฑ์ จำกัด

บริษัทนี้ รับประกัน ให้ อันตราย ทาง เวโร แล อันตราย ใน ระหว่าง สงคราม

ถ้า ต้องการ ทราบ ให้ละเอียด โปรดถามที่ ห้าง มัตทอนน์ แกร่งเย

เฮเลนส์ กัว โป ในกรุงสยาม โทรศัพทเลข ๕๖๒

๑, ๑๒/๑๒/๕๖ ๑, ๒,

ยา อี ยิป เซียน

อย่าง กุ

อย่าง แท้

คือ

ยา เฮนส์

ของห้าง เค.เฮน. บี. เมดคอ เซียน - เมือง โกล

พิมพ์ ๑๐๐ ม้วน ราคา ๑ บาท

มีจำหน่าย ตาม ๕๒ แล ห้างทั่ว ไป

วีตยีน

เบนแพทย์ ทำฟัน ได้ ทุก ชนิด การ ถอน

ฟันจะ รับรอง ได้ มิ ให้เจ็บเลย แล รักษา

ฟันที่ เปน รำมะนาด กับ แรง กินฟัน เพราะ

ทำ ความแบบ อเมริกัน ราคา คิ ด ถูก ที่ สุด

บ้าน หมวย เลข ๒๒ นำสถานี ตำรวจ สยาม

แยก กรุงเทพฯ

แจ้งความ

ให้ ท่าน ทั้ง หลาน ทราบ ด้วย โรง

เดือนจักรี ๒๕๑๐๒ ที่ ถนนจากข้าม หลังโรง

สีไฟพระภักดีมีไม้ต่าง ๆ ขาย ถ้าผู้

หนึ่งผู้ใดจะ ต้องทราบ ขอเชิญ มา ท

ดง รากที่ ห้างทองจิว ซึ่ง ขาย ของต่าง ๆ

อยู่ ตำบล คลาด น้อย หน้าบ้าน เจ็ด สอนริม

แม่น้ำเจ้าพระยา

๑, ๒๒, ๑๑, ๕๕ ๑, ๒,

Mellin's Food

แมลินฟู๊ด

แมลินฟู๊ด ทำสำหรับ เด็ก ๆ รับ

ประทานเพื่อ บำรุง กิ ดตัว ขวัญ และ

ให้แข็งแรง แม้เป็น ที่

แม็ง แมลินนี้ ทำ ให้เด็ก บังเกิด

กำลัง บำรุง ขึ้น ได้ ง่าย ตาม แล ๑๒

เร็ว ด้วย เด็ก ๆ รับประทาน ได้ ด้วย

วันตลอด

แมลินนี้ ทำขึ้น โดย ประดิษฐ์ ไม่ ได้ ให้ อี ดูก่อน

๑, ๒๒, ๑๑, ๕๕ ๑, ๒,

มีขาย ตาม ร้านทั่ว ไป

๑, ๒๒, ๑๑, ๕๕ ๑, ๒,

กรุงเทพฯ ๗ เดือเมือ

จน พุทธศักราชที่ ๒๓๓๖ พุทธศักราช พ.ศ. ๒๕๒๐

คคควร บกพรพนำพง
(ต่อ)

จาเลศที่ ๑ ได้รายงานมายัง กองทัพ
 องค์ที่ ๑ สมัยแรก พ.ศ. ๒๔๘๔ มีใจความว่า
 นายพรหม รวยเงิน ของ เจ้าเลศ สมัย ก่อน
 พ.ศ. ๒๔๘๔ มีคนคบ พ.ศ. ๒๔๘๕ นายพรหม
 ได้ไปส่งถึง ถ้ายัด นักโทษ โดยทางไป
 นายพรหม รวยเงิน เจ้าเลศที่ ๑ เห็น ว่า
 นายพรหม มีความผิดหลายประการ ซึ่ง ไม่
 ควร จะได้รับพระมหากรุณาให้พ้นโทษตาม
 พระราชกำหนด พระราช ถ้อยโทษ เจ้าเลศ
 ที่ ๑ จึงให้ นายพรหมมากไว้ ขอให้
 กองทัพ จักการได้ส่วน พ้องกล่าวต่อไป และ
 เจ้าเลศที่ ๑ ได้ ส่งคน จดหมายไปแจ้งขึ้นบัตร
 ของนายพรหมจนถึงชั้นผู้รับว่า และแจ้งย้าย
 ขึ้นให้ทราบด้วยแล้ว รายงานฉบับนี้ของ

คดีได้รับเมื่อวันที่ ๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๘
แต่ไม่ได้มีคำสั่ง เช่น ตามลักษณะข้อหา
อย่างไร

จาเลยที่ ๓ รายงานมา ยัง คง ทักซึก
 ลงวันที่ ๒ มีนาคม พ. ศ. ๒๔๕๖ แล้ว
 งาน นั้น จาเลยที่ ๓ ขอร้อง
 ให้การ พยาน รวม ๓ คน แต่กล่าว
 ยังมี พยาน อีก หลาย บ้าง แต่ ได้ ส่วน ไม่
 ทัก คำว่า พยาน ๓ คน ซึ่ง จาเลยที่ ๓
 ลงมานั้น คือ ทำให้ การของ จาเลยที่ ๒
 ที่ ๓ ที่ ๔ ซึ่ง เบิกความ เป็น พยาน ที่ ของ พ
 ทสันดา แต่ ใน คำ ให้ การ นั้น ไม่
 ปรากฏว่า ได้ ได้ ส่วน เมื่อ วันที่
 เพราะ ไม่ได้ ลง วัน แต่ใน คำ ให้
 การ มีใจ ความ ต้อง กัน ว่า เมื่อ จาเลย
 ที่ ๓ ได้ ลง ให้ กัน คำ ข่าย หรือ ใด ใน
 วันที่ ๒ มีนาคม พ. ศ. ๒๔๕๖ นั้น พ
 พ้อม ได้ กล่าว คำว่า “สมเด็จพระเจ้า
 อยู่ยงละเอนาธิราช หารบร กับ กรม
 ขน การ พงพระ ทัก สัน ได้ กล่าว โดย ไม่
 ยอมรับ”

ความร้ายแรงของจำเลยที่ ๓ ในตอน
 หลังทั้ง ๒ ฉบับกับคำพยาน ๓ ฉบับที่ส่ง
 มาขึ้นกองทัพนั้น นายแพทย์พระยา
 อภิบาลาภา ปลัดกองทัพบก ได้มีคำสั่งเมื่อ
 วันที่ ๒ มีนาคม พ. ศ. ๒๔๘๕ มีใจความ
 ว่า "ตามจดหมายของนายพร้อม ที่ ๖ ไป
 ถึงขุนศรีนครฯ กับชายฉักโทษนั้น
 ไม่เป็นความผิดฟ้องร้องไม่ได้ แต่ข้อที่
 ปราบกวดนายพร้อมกล่าวถึงพระนามเจ้า
 นายทั้ง ๒ พระองค์ ได้สั่งให้ลงโทษนาย
 พร้อมไม่เป็นยุติธรรมนั้น เป็นการกระ
 ทำผิดกฎหมาย ประมาท ซึ่งควรจะจัดการ
 เพื่อให้เกิดลงโทษตามความผิดได้
 ด้วย เวลาที่นายพร้อมได้รับอนุญาต
 ให้ปลดเป็นกองหนุนไปแล้ว กองทัพบก
 ส่วนกลางจะเอาตัวนายพร้อมออกซึ่งได้ไม่
 ไรแล้ว กองทัพใดที่ควรตีให้ปล่อย
 ตัวคืนแต่วันที่ ๒ มีนาคม พ. ศ. ๒๔๘๕ แล้ว
 แต่ได้ทราบในเวลานี้ ตัวนายพร้อมยังอยู่
 ที่กองทัพนครฯ จึงให้กองทัพนครฯ
 นำตัวนายพร้อมส่งเจ้าพนักงานกรมคำ
 มาให้พระนามปลดข้อให้จัดการทางคดีไป

กรมศุลกากร โดยเจ้า

ตามคำแจ้งความ ของจำเลยที่ ๓ ซึ่ง
ได้แจ้งความ ต่อเจ้าพนักงานตำรวจพระนคร
มาต โรง พัด ฐลลิก เมื่อ วันที่ ๑๕ มีนาคม
พ. ศ. ๒๔๘๔ มีใจความว่า “เมื่อวัน
ที่ ๕ มีนาคม พ. ศ. ๒๔๘๔ เวลาเช้า
โมงเศษ นายพร้อม โต ไปเยี่ยมยาย
ที่ นึก โขย ที่ กอง ตัดสินตามบ้าน ซื่อ และ
นำจดหมาย ฉบับหนึ่ง จะเข้าไปส่งให้ยาย
ก็ จำเลยที่ ๓ จึงได้ ให้จำเลยที่ ๒
ถือตัว นายพร้อม โต เพื่อตรวจดูหนังสือฉบับ
นั้นตาม ซื่อ บังคับ ใน ขณะ นั้น นายพร้อม
บังอาจ กล่าว วาจาหมิ่น ประมาท ต่อ นาย
พัดชก ส้มเจ้า พระเจ้าน้องยาเซอ เจ้า
พ้ากรมหลวงพิชิตนภพ ประชานวกร แต่
นายพัด โต พระเจ้าน้องยาเซอ กรมขุน
กำแพงเพชร อรรภาโยธิน เปน ถ้อยคำ ขยา
คาย ปราศจาก สรุภาพ หลยาประการ ต่อหน้า
เจ้าพนักงาน กอง ตัดสิน ตาม จำเลยที่ ๓
จึง ได้ ถือ ตัว นายพร้อม โต แล นำ ส่งต่อ
โรง พัด ฐลลิก เพื่อจัดการ ต่อ ไป ”

ทำให้การของจำเลยทุกคนซึ่งเบิกความ
เป็น พยาน ข้อกล่าว ในรัชกาลที่ ๒ ใน คดีเรื่อง
กรมตำรวจพระนารายณ์ เป็น โจทก์ ทนาย
พร้อม กล่าวหา ทนาย ฆราวาส พระ บรมวงษา
เชอ ทั้ง ๒ พระองค์ นั้น มีใจความ เปนทางข้อ
เขียน กันว่า เมื่อ วันที่ ๔ มีนาคม พ.ศ.
๒๔๕๔ จำเลยที่ ๒ ได้ บอก จำเลยที่ ๓ ว่า
เมื่อ เขา ตัด นาย พร้อม ได้ นาย พร้อม
ฮาดจากทาง ๆ คือ นาย พร้อม กล่าว ว่า จำ
เลย ที่ ๓ ไม่ มี ฮาดนา ที่ จะ เขา ตัด นาย พร้อม
ได้ นาย พร้อม เป็น ทหาร ของ พระ เจ้า ยอ
หัว เลียนิด เกิดกับ ไม่ชอบ ฮาดกับ จ
ไป โขงชาติ ที่ สิงคโปร์ ระบการ ทหา
กษัตริย์ คราวนี้ จะ ทำ เหมือน คราว ก่อน
ได้ เมื่อ คราว ก่อน ได้ ไป คืบกับ ทหาร พระ
นครา หลงหล่นกัน ด้วยกัน กรมขุนกำแพง
เพชร กับ หลงหล่นเหมือน จักรพงษ์ ที่ สิงคโปร์
ไม่ คืบ คืบ ไม่ ยึดพร้อม ที่ สิงคโปร์ เขา
ทหาร หลงหล่น ด้วยกัน แต่ ต้อง จำคุก คน โดย
เจ้านาย ที่ เข้าใจ ย้อนไป โขง มา เข้า กับ ไม่
หลุดกับ ขี้ ความ เหมือน เจ้า จระเข้

ศาลศาล ไม่ท้าวตามกฎหมาย จำเลย ที่
จึง ได้สั่ง ให้จำเลย ที่ ๕ ควร คืนตัวมา
พร้อม ไว้ แต่จำเลย ที่ ๕ ก็ ไม่คืน
จำเลย ที่ ๑
นาย ร้อย โท นฤเบญจวันพิทักษ์ นาค
ทหาร คนสนิท ของ กองตรวจสันดาน พยาน โจ
เบิก ความ ว่า เมื่อ วันที่ ๑ มีนาคม พ.ศ.
๒๔๘๙ จำเลย ที่ ๑ ได้ทราบ ความ
โปรดย้าย บัตร ของ นาย พร้อม ที่มี ไป
ดู สุนทรภู่ จำเลย ที่ ๑ ก็รายงาน ไป
ยัง กองทัพบก แต่จำเลย ที่ ๑ จะ ได้มี
ตั้งแต่ ผู้ใด ยอม โทษออก จากที่ ได้รายงาน
มา นั้น พยาน ไม่ ทราบ ครั้น รุ่ง ชี
วันที่ ๕ จำเลย ที่ ๑ จึง ตามพยาน
มายัง ที่ว่าการ กองคดีสันดาน เพื่อ
ให้ พัง การ ได้ ส่วน แต่จำเลย ที่ ๑ ก็ให้
นำตัว นาย พร้อม มายัง ที่ว่าการ กองคดี
สันดาน แต่ ให้ นาย พร้อม ดู โปรดย้าย
ฉบับนั้น นายพร้อมก็ รับ ว่า เป็น โปรดย้าย
บัตร ของ นาย พร้อม มี มาจริง จำเลย
ที่ ๑ จึง ให้ นาย เจริญ เขียน คำให้ การ
นาย พร้อม แล้ว จะ ให้ นาย พร้อม ลงชื่อ

ในลำไ้ให้การ นายพริ้ม ไมยอมลง
โดยคิดค้น จำ คิดหัดความ ในไปรษณีย์
นับว่าในลำไ้ให้การ ไม่หัด ๆ จานยนต์ก็
กับนายพริ้ม ก็เลย กัน ถึง เมือง นาย พริ้ม
ไมยอม ลงชื่อ จานยนต์ ก็ จึงส่งให้เขาคิด
นาย พริ้ม ไป รับ ในเวลา กาลัง ผ่น ตก
แต่ ในวันนี้ ไม่มีการ ได้สอน นาย พริ้ม แต่
เฉพาะเรื่องท้ายพริ้ม ที่ไปรษณีย์กับตัว ไป
ถึง ชุมสุรินทร์ ๆ กับมี สุดหมาย ถึง ชายที่
นักโทษ เท่านั้น พยาน ไม่ ได้นับ ได้
พูดถั่วหา นาย พริ้ม ถึง เรื่อง นาย พริ้ม
ได้กล่าว คำหนึ่งประหมากพระ บรมวงษ์ ที่
พระองค์ เคย แต่ คงไม่ ได้มีการ ได้สอน
ในเรื่องนี้ ด้วย ต่อ มา จน เมื่อ ได้ส่ง
ตัว นาย พริ้ม ไป ยี่ โรง พัด ดุดี แต่ จึง
ทราบว่า ได้มีการ ได้สอน ไปเรื่องนายพริ้ม
ต้อง ทา ว่า คนนี้ ประหมาก พระบรมวงษ์ ทั้ง ๒
พระองค์ และ เมื่อ วันที่ ๕ ใน เดือน นั้น
ปลัด กองทัพอัยทหารบก ที่ ๑ ได้ พด
โทรศัพท์ ไป ถึง พยาน นอก จานยนต์ ที่ ๑ ให้
ปลัดตัว นายพริ้ม ไป พยาน ก็ได้บอก

ให้จำเลยที่ ๑ ทราบ ในวันนั้นแล้ว

นายเจิม พยาน โจทก์เบิก ความว่า แต่ก่อน พยาน เป็น นัก โสภณ อยู่ ที่ กอง ดัดสนทหาร และ มี น้ำ ที่ ทำ การ อยู่ ณ ที่ กอง ดัดสนทหาร เมื่อ ก่อน วัน เกิดคดีนี้ จำเลยที่ ๑ ได้ ทราบ ความ ตามใบรับสั่ง ยื่น ครอง นายพร้อม ที่ มี ใบ รับสั่ง ณ วันที่ ๑ จำเลยที่ ๑ จึง พากัน เรือ ขนส่ง มา ถึง กอง ทพ เพราะ นายพร้อมนั้น ต้อง พ้อง กอง ทพ

พอ ได้ นัก โดย ถือ ว่า เรือ นั้น ทำอะไร มัน ไม่ ได้ แล้ว จำเลยที่ ๑ จึง ให้ นาย สิบโท สนิท ไปพูด ไหว้ทักทาย กับ กรม ทหารบก นัก ทหาร ว่า นายพร้อม นั้น ได้ ปลด เปิก กองทหาร ไปแล้ว หรือยัง ก็ ยัง ไม่ ได้ ปลด กักตัว นายพร้อม ไว้ ก่อน นายสิบโท สนิท ไปพูด ไหว้ทักทาย แล้ว จึง มา แจ้ง จำเลย ที่ ๑ ว่า กรม ทหารบก นัก ทหาร ได้ ปลด นายพร้อม เหม กองทหาร ไปแล้ว จำเลย ที่ ๑ จึงได้ รับ งาน มา บอก มา ยิง กอง ทพ โดย พยานได้ เห็น ผู้ รวบรวม งาน นั้นเอง แล้ว จำเลย ที่ ๑ จึง จึง จำเลย ที่ ๒ ว่า ถ้า นายพร้อม

มาที่ กอง ดัด ดินแดน ที่ ให้กักตัว ไว้ ครั้น
 เมื่อ วันที่ ๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๘๑ เวลา
 เช้า ๓ โมงเศษ พยาน ขึ้นนอน มา
 พบ นาย พร้อม อยู่ ที่ ศาลา เขื่อน ภูคดใน
 กอง ดัด ดินแดน พยาน จึง ทราบ ว่า นาย
 พร้อม ถูก กัก เพราะ นาย พร้อม บอก
 กับ พยาน และพยาน เห็น ประต ของ ดัด
 ดินแดน ดังกล่าวนั้น พวกนักโทษ ใน กอง
 ดัดดินแดนถูกทักทวนนายพร้อม ถูกกัก ครั้น
 ต่อมา จำเลย ที่ ๓ จึงเรียก ตัว นาย พร้อม ไป
 ยังกักการ ของ ดัดดินแดน แล้ว จำเลย ที่ ๓
 ได้ให้นายพร้อม ไปรับณบัตร ที่มี ไปถึง
 ขุนสุรินทร์ นายพร้อมก็รับว่า เป็นของนาย
 พร้อม จำเลย ที่ ๓ ได้ให้พยาน ไปนำ เขื่อน
 กวให้กร นาย พร้อม แต่ กัก ข้อความ ใน
 ใบรับณบัตร ลง ใน คำ ให้ การ ไม่ พบ
 นายพร้อมจึง ไม่ยอม ลงชื่อ ใน คำ ให้การ
 จำเลย ที่ ๓ กับนาย พร้อมก็เถียง กัน พยาน
 จำ ได้แต่ จำเลย ที่ ๓ พูดว่า เอง กับ ขว
 ต้อง เป็นความ กัน นอก จากนั้น จำ ไม่ ได้
 แล้ว จำเลย ที่ ๓ จึงสั่ง ให้ผู้คุมเอาตัว
 นายพร้อม ไปไว้ ในกอง ดัดดินแดน ใน

พระชนม ภาณุพงศ์มณฑล กรมหลวงมหาดไทย
ประมาณ ๒๐ นาที จางเลยที ๑ จึงให้นาย
พริ้มพร้อมนางฮึงที่ ๑ มาทูล ถวายบังคมทูล
ลา ครั้นนางเจ้านายที่ ๑ ได้ให้ นายพริ้ม ต
จดหมายพิมพ์ ไปแจ้ง นายฮึง นักโทษ นาย
พริ้ม กราบมาปนม จันทนมาของ นายพริ้ม
จางเลยที ๑ จึง ให้พยานเขียน คำ ให้ กษ
ของ นายพริ้ม ๆ ก็รับ ลงชื่อไว้ทำให้การ
เพราะคดี ข้อความ ลงโทษ จางเลยที ๑
คนหาได้ถาม หรือใดสวน นายพริ้มจึงร้อง
ที่ นายพริ้มได้กล่าว คำนั้น ประมาท พระ
บรมวงษ์ เชอ พระองค์ก็ หึง พระองค์ ได้ไป
อ้างคงแปลก, อ้างคงฉฉ, อ้างคง เหื้อง
พยาน โจทก์ เบิก คำว่า เจ้าต้องทูลว่า เจ้า
วันเวลา ที่ นายพริ้มไป ที่ กองตัดสินคน
แต่ จางเลยที ๒ ได้บอกให้นายพริ้ม รอคอย
พบ จางเลยที ๑ ที่ ใน กองตัดสินคน นั้น เ
ตามัน พยานเหล่านี้ ไป เชื้อมัญจาคีรี ซึ่งแปล
นักโทษ และอยู่ ให้ที่ นั้น ตั้งแต่นั้น จางเลยที
๒ พูด กับ นายพริ้ม จน จางเลยที ๒ ออ
จากกอง ขัดค้นคน ไป พยาน ๆ ใจเม
จากกอง ขัดค้นคน ไป พยาน ๆ ใจเม

นายพร้อม พูดเถียง กับ จำเลย ที่ ๒ ที่ ๓ ที่ ๔ ถึงเรื่อง จำเลย ไม่มีอำนาจ จะมากักขัง นายพร้อมได้ และ ในการที่พูดเถียงกันนั้น พยานไม่ได้นับ นายพร้อม กล่าวถึงพระนางเจ้ามา พระองค์หนึ่ง พระองค์ใดว่า ช่างไรเล่า แหม่ นายพร้อม จะกล่าวถึง พระนางเจ้ามาอย่างไรเล่า พยาน เหล่านี้ ก็นั่งได้ยิน นาย ประยว อ้ายดี อ้ายห่ม นักโทษ พยาน โจทก์ กับ ทนาย ต้อง ก็ว่า ในชั้นที่ จำเลย ที่ ๒ พูดกับ นายพร้อม ให้ รอคอย จำเลย ที่ ๓ นั้น เวลานั้น พยานเห็น ชัย ที่ ศาลา เข็มม ญาติบ้าง ชัย ขุนาศตมาบ้าง ชัย ที่ โรงงานบ้าง แต่ทั้งนี้ แยก จำเลย ที่ ๒ พูด กับ นายพร้อม จำเลย ที่ ๒ ได้ ออกจากกองติดสันดานไป พยาน ก็ไม่ ได้ยิน นายพร้อม พูด ออก พยานถึงเจ้านายพระองค์หนึ่ง พระองค์ใดเล่า ตาม คำพยานโจทก์ ที่กล่าวมานี้ โจทก์ได้ยื่น สำเนา ตบตาบัญชี เข็มมญาติ สำรววันที่ ๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๕๙ ซึ่ง มีรายชื่อนักโทษ กับมี ที่ มา เข็มม ญาติ ต้อง ตรง

รายชื่อ พยาน โจร ที่ ได้ มา เบิก ความ เป
 พยาน ใน ศาล น
 ว่า ที่ นาย สิบเอก บัณ พยาน โจร เบิก
 ความ ว่า เมื่อ จำเลย ที่ ๒ พด กับ นายพร้อม
 ที่ ๑ ใน กอง คัด สัน ตาน แล พยาน เห็น ว่า จำเลย
 ที่ ๒ อด จาก กอง คัด สัน ตาน ขึ้น รถ มา ไป
 พยาน ทราบ ว่า จำเลย ที่ ๒ ไป ตาม จำเลย
 ที่ ๑ ที่ กอง บัง กอ ก น้อย แต่ ใน ระหว่าง
 ที่ จำเลย ที่ ๒ กับ นายพร้อม พบ กัน นั้น พยาน
 อยู่ ข้าง นอก กอง คัด สัน ตาน ต่อ เมื่อ จำเลย
 ที่ ๒ ขึ้น รถ มา ไป จาก กอง คัด สัน ตาน แล
 พยาน จึง เข้า ไป ใน กอง คัด สัน ตาน แล ได้
 มี นายพร้อม พูด ถึง กับ จำเลย ที่ ๑ ที่ ๒
 เรื่อง กัก ตัว นายพร้อม ไว้ โดย นายพร้อม ไ
 ทราบ เรื่อง แต่ พยาน ไม่ได้ยิน นายพร้อม
 กล่าว ออก พระ นาม เจ้า นาย พระ องค์ หนึ่ง
 พระ องค์ ไตเลย พยาน ได้ อยู่ ใน กอง คัด
 สัน ตาน จน จำเลย ที่ ๑ ที่ ๒ ถอน จาก กอง
 บัง กอ ก น้อย แล พยาน ได้ ไป พบ ผู้ คน ตั
 นายพร้อม ไป ที่ วาการ กอง คัด สัน ตาน
 จำเลย ทุกคน ต่าง ตัวเอง เปน พยาน แล
 จำเลย ที่ ๑ เบิก ความ ใน ศาล นี้ ว่า เมื่อ

[illegible]

นี่ จ๊ะ ควร ทำ อย่าง ไหว นาย พันเอก พ
ยาชกับ ถึง ความ จัง พุท กับ จ่าเลย ที่ ๑
เวลา นี้ เชื่อกว่า นาย พรหม ยัง ไม่ ได้ ไป
เป็น กองหนุน ให้ จ่าเลย ที่ ๑ เสด็จ
นาย พรหม ไหว
จ่าเลย ที่ ๒ ที่ ๓ ที่ ๔ เบิก ความ ต้อง
และ เจ็ด สมคว่า จ่าเลย ที่ ๑ มี ใจ ความ
ทักของ เขียว กัน ว่า ขณะ ที่ นาย พร
พุท กับ จ่าเลย ที่ ๒ ที่ ๓ ใน กอง คัด สัน
และ นาย พรหม ได้ กล่าว ออก พระ นาม
นาย ๔ พระ องค์ โดย ชั่ว ความ ดัง จ่าเลย
๑ ได้ กล่าว มานั่น จ่าเลย ที่ ๓ ยืน ที่
ศาลา เยี่ยม ญาติ จ่าเลย ที่ ๔ ยืน ที่ บร
กอง คัด สัน ตาน ซึ่ง นาสัน เอก คำ ก็น
ผ่าน มา ใน เวลา ที่ นาย พรหม พุท แต่ น
จาก นี้ ไม่ มี ผู้ ไต ยืน ใน ที่ นั้น เลย
นาย หมาน พยาน จ่าเลย ที่ ๒ เบิก ความ
ว่า เมื่อ วันที่ ๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๘๘
ลา เข้า จะ เป็น ที่ โมง พยาน จำ ไม่ ได้ พ
ยัง เป็น นักโทษ ยืน ที่ กอง คัด สัน ตาน
ไป รับ ใจ ยืน ที่ บ้าน จ่าเลย ที่ ๑ ซึ่ง ชั่ว

ห่างจาก กอง คัดสินคดี ประมาณ ๘๐ เมตร
เวลานั้น พยานจะเข้าไป ในกอง คัดสินคดี
แต่พอ พยาน ไปถึงประตู กอง คัดสินคดี
พยาน ไม่ ทน เข้า ไปใน ประตู ก็ เห็น
พร้อมกับจำเลยที่ ๒ พุท ก็น้อย ที่ ศาล
ทาง ทิศ ที่ พยาน ยืน อยู่ประ มาณ ๘ เมตร
แต่ จำเลยที่ ๓ ที่ ๔ อยู่ ใน ที่นั้นด้วย พยาน
หยุด ทั้ง เวลาพูด กัน จึง ได้ ยืน นายพร้อม พ
ตอบ คำถาม จำเลย ที่ ๒ ว่า เช่นอย่าง กร
ฐน กับ พงเพชร กับ บุตร กระหม่อม จักรพงษ์
ภักทิว เข้าคุก โดยไม่ ตั้ง ศาล แต่ไม่ มี กว
ยติธรรม ทำ อย่าง จำเลย ให้ ตก กับ กษัตริ
เอน ไป เอน มา เมื่อ พยาน ได้ ยืน นั้น เห็น ก็
ไป ถอย ออกจาก เลี้ยว ที่ บ้าน นาย สิบ โท
หา ได้ เข้า ไป ใน กอง คัดสินคดี ไม่

นาย สิบเอก คำ ศรี ประถม พยาน จำเลย
ที่ ๓ ที่ ๔ เกิดความ ว่า เมื่อ วันที่ ๔ มีนาคม
พ.ศ. ๒๕๔๔ เวลา นาย ๕ โมงเศษ พยาน
อยู่ ใน กอง คัดสินคดี เติง ระ กัด ไป มี
ของ พยาน ทั้ง อยู่ข้าง นอก กอง คัดสินคดี
พยาน ได้ ยืน ด้าน ศาล เข้ายืน ฎีกา ไปหา

ปรีชาญาณ...
เป็น จาตย ที่ ... กับ นาย พริ้ม พูลแก้ว
แต่ เสียง ที่ พูด ครั้ง นั้น ทุก ๆ ...
ใคร ก็ ยืน แล้ว ๆ ไม่ ทราบ ผู้ใด พูด ว่า อะไร
ไร ก่อน เมื่อ พยาน เห็น เข้า ไป ใกล้ คา
ตา จึง ได้ยิน เสียง นาย พริ้ม พูลแก้ว ว่า
จาตย ไม่ หลั่ง น้ำ ร้ ความ ไม่ ยุติธรรม ก็
พริ้ม พยาน เห็น จะ ออก จาก ประตู จึง เห็น
นาย พริ้ม ถอย หลัง ไป เสีย จาก ประตู ก่อน
พยาน ๆ ก็ เห็น ตาม นาย พริ้ม ไป
นาย พริ้ม ออก พระยา ข้าราชการ กรม ปลัด
กองทัพบก น้อย ทหารบก ที่ ... พยาน จาตย ที่
... บอก ความ ว่า ... เมื่อ คืน เดือน มีนาคม
พ. ศ. ๒๔๘๕ พยาน เปริน ผู้ แทน แม่ทัพ
แต่ เมื่อ วันที่ เท่าใดก็ไม่ได้ วันนั้น แรม วัน
อาทิตย์ จาตย ที่ ... ก็ไปหา พยาน ที่ บ้าน
จาตยที่ ... พยานจึง ตอบพยานว่า นายพริ้ม
ซึ่ง แต่เดิม เป็นนักโทษ กองคดี ด่านคน-เมื่อ
พ้นโทษแล้ว ได้นำส่งกรมทหารบก ม้ากรัง
เทพ วัยยังไม่โตตก เป็นของหมื่น ...
นายพริ้ม มาเยี่ยม นักโทษ ที่กอง ...

และ ได้กล่าวหา หม่อมประจักษ์มณฑลพรมเจ้า
น้องยา เชอเสณิกการ ทหารบก กับ พระเจ
น้องยาเชอ จารพทก ว่า ฆาตนาถิกท
กับหลาย คน เจ้าชายทั้ง ๒ พระองค์
ด้วย พร้อม มาใส่คุกกันด้วย จาเล
ที่ ๑ ได้เชอติ นายพร้อม ไว้แล้ว พยา
จึง ได้พบกับจาเลยที่ ๑ ว่า นายพร้อม
ยังไม่ ได้ปลดปล่อย กองหนน แดนา
พร้อม ได้กล่าวหา เช่นนี้ ก็ มีความผิด
ตัวได้ ได้ แดพญาได้ กำชับให้จาเลยที่
๑ ส่งเรื่องมายังกองทัพนวันวันวัน คร
วังขึ้นจาเลยที่ ๑ ส่งเรื่องมายังกองทั
พยานตรวจ เห็นว่านายพร้อม ไม่มีความ
ผิด และทั้งยังได้ ความว่านายพร้อมม
เป็นกองหนนไปแล้ว พยานจึงมีคำสั่งให้
ทางโทรทัศน์ ให้ จาเลยที่ ๑ ปลดตัวน
พร้อมไปในวันนั้น จาเลยที่ ๑ กลับตอบ
โทรทัศน์ มาว่ายังไม่ตอบ ด้วยนายพร้อม ไม่
ได้เพราะ มีเรื่องขมุก ขมนามอีกวันหน
จาเลยที่ ๑ จึงส่งเรื่อง นายพร้อม มายังกอง
ทัพอีก ครั้น พยานตรวจ ๑ เห็นว่ามก

ที่จะพึง นายพร้อมได้ พยานจึงมีคำสั่ง
ให้จำเลยที่ ๑ ส่งตัวนายพร้อม กับ เรือง
กล่าวหา ไปยัง เจ้าพนักงานตำรวจ พระนคร
มาด ภายหลัง พยานกลับให้กรม อาชญา
คดีที่ ๑ ไปหา พยาน ๒ ครั้ง ใน ครั้ง
จำเลยที่ ๑ ไม่ได้ พึง เรื่องนายพร้อมกล่าว
คำพินิจประมาณจำนวน ๒ เรือน ก่อเมื่อ
พยานได้มีคำสั่งให้จำเลยที่ ๑ ปลดตัวนาย
พร้อมแล้ว จำเลยที่ ๑ จึงไปหา พยาน
บ้าน อีกด ใน ครั้งนี้ จำเลยที่ ๑ จึงได้ พ
ถึง เรื่องนาย พร้อม กล่าว คำพินิจ ประมาณ
เจ้า นายเคย พยาน ไม่ได้สั่ง ให้จำเลย ที่ ๑
รายงานถึง ศาลพยานในเรื่องนี้ มาถึง กอ
ทัตเตยจำเลยที่ ๑ ส่งมาเอง พยานกลับ
ให้การใหม่ อีก ว่า จำเลยที่ ๑ จะ ได้
ทุก ให้ พยาน พึง ถึง เรื่อง ที่ นาย พร้อม ได้
กล่าว คำพินิจประมาณ เจ้า นาย ใน เรือ ไป
หาพยาน ใน ครั้งแรกหรือครั้ง พึง นพพยาน
จำไม่ได้ เพราะ จำเลยที่ ๑ ทุก มาด มน
บอกจาก พยาน ลง จำเลยที่ ๑ ได้กล่าว
มาดังนี้ จำเลย ได้ ยาน บอกเด
หนังสือ ดังต่อไปนี้บอก แต่ไม่มี ข้อความ

